

Oscar Lilja
2213 - 29 ave S.

ARG. 3.

MINNEAPOLIS, MINN., DEN 15 JUNI 1917.

NO. 8.

I. W. W. sträjk räcker tio minuter

Från Brief, Wash., meddelas att en sträjk bröt ut bland flottningsskrovarna, vilken räcker i tio minuter.

Fordringarna voro: \$6.00 om dagen för kockar och båtsmän, samt \$5.00 om dagen för alla andra, detta för åtta timmars dag.

När vi se på detta så förstå vi vari orsaken ligger att så lyckade resultat kunde vinnas på så kort tid.

Svaret kommer tydligen, att alla voro organiserade i I. W. W. och på grund därav kunde ej en stock bli flottad, eller något annat arbete utfört, ty ingen av dessa medlemmar går och utför något dylikt till förmån för kapitalet vid dylika tillfällen.

Detta kan tjäna till en uppmaning för varje arbetare, oavsett vad religiös eller annan s. k. moralisk uppfattning han än har, att utan en minuts väntan själv bli medlem, och utföra en lika lyckad strid till sin egen förmån.

Det är helt enkelt varje arbetares skyldighet, därför att han med detsamma gör det möjligt att leva ett människovärdigt liv.

En starkt troende kristen anser jag skulle vara den förste som skulle taga detta lysande tillfälle i betraktande, ty om han lyckas tillkämpa sig kortare arbetstid och bättre betalt så får han mera tid till att betjäna på, mera energi att bedja, och naturligtvis större möjlighet att få bönen hörd.

En slö intetsägande bön är naturligtvis värdelös i gudens ögon. Våra kristliga tidningar skylla alltid på de slöa intetsägande böner som orsaken till det nuvarande eländet.

För varje sunt tänkande arbe-

tare, speciellt socialister, vilka nu i detta kritiska ögonblick mistat det parti som de satt hela sin tro och tillit till, bör det stå alldeles klart och tydligt att intet kan vinnas på annat sätt än att genom en direkt sammanslutning av alla arbetare i en enda förening för alla arbetare.

Det finnes ingen annan väg för proletariatet än den där de själva taga saken i egna händer, därför att inga intressen kunna föras andra än arbetarnas å ena sidan, och kapitalets å den andra.

Det är tanklöst att tänka sig att den ideella känslan kan motstå de kraftiga värkningar det ekonomiska intresset framskappar.

Det har — av de revolutionära framhållits många gånger, men varje gång har svaret kommit att det är möjligt.

Nu stå vi dock framför en situation då det visar sig det omöjliga i dylikt därför framställa vi denna uppmaning till alla socialister som göra anspråk på att vara med sin tid, vakna och medvetna, att taga de gyllene tillfällena i akt som nu står dem till buds, nämligen att bli medlemmar i arbetarnas enda organisation I. W. W. En organisation som icke blott existerar till namnet, utan är till för strider och resultat.

Ovannämnda resultat är ett av de tusenden som arbetarna lyckats tillkämpa sig på sista tiden, och är endast en liten blygsam början.

Föreningen all kraft hos proletariatet till ett helt och tank sedan på vad resultat det är möjligt att vinna.

Carl Ahlteen.

Ivar Oljelund fri

Så var då äntligen den dagen här! Värdet hade dagen till ära tagit på sig sin bästa solskensmin. På hela Söder, från Slussen ut till Långholmen, hade polisen 2- och 3-dubbel postering. Ölandsgatan 48 var extra bevakad, ty dit skulle ju demonstrationståget gå, och från fönstren där skulle tal hållas till massan! Menade polisen!

Utanför Långholmens norra portar stod vi ett hundratal kamrater. I spänning. Det gällde att begagna ögonblicken, ty de militära myndigheterna skulle naturligtvis i största hast få honom i bilen och för brinnande livet köra iväg med sitt byte.

Några minuter före åtta öppnas portarna. I solljuset står Ivar Oljelund, han är litet grå i ansiktet, håret faller ned över den uppslagna kragen. Glupska kamrater hugga den kära kamratens händer för att hålla honom kvar i friheten! Blommor, rosor ströas fram! Ansiktet ljusnar! Som en löpeld sprider det sig, att

de militära myndigheterna ej vågat under den nu rådande stämningen föra kamrat Oljelund till Hästgardet. Så slä vi krets om honom och tåga därifrån. På Långholmsbron stå ett par hundra arbetare och vinka välkommande. Här utbringas ett fyrfaldigt leve för Brands frivilliga redaktör. Vid passagen genom gatorna fladdra vita näsdukar som välkomsthälsning från fönstren.

Efter 1 år, 1 månad och 3 dagars cellvistelse är Oljelund alltså nu i friheten. Det första besöket blir ett kafé, där vi bänka oss ett litet kamratlag, och där de första intrycken sovas. Allt är ju så ovanligt. Alla de glada ansiktena, pratet, skrattet runt omkring. Det blir inte många ord växlade, det blir blott hälsningar, som ligga närmast, sådant som faller på läppen. Det betydelsefulla ligger inte i det som sägs utan det som känns.

Kamrat Oljelund ville gärna börja tala och övertaga Brands redigering strax, men han fruk-

UNGA RYSSLAND: — "Vad är det för idé?"
AMERIKA: — "Demokrati!"

UNGA RYSSLAND: — "Du vet väl hur jag fick min."

tade för att krafterna ej skulle stå honom bi. Han har alltså bestämt sig för att ett par tre veckor vila upp sig i sitt föräldrahem i Eskilsuna, där glädjen nu blir stor. Sedan ska det bli skönt att ta upp väksamheten igen! Här ska arbetas!

Välkommen kamrat, i arbetet!

På kvällen hade partiets V. U. anordnat välkomstfest i Folkets hus C-sal, det var endast klubbister, som hade tillträdde, samt ett par representanter från Soc. dem. ungdomsförbundet, som begärt att få övervara festen. Lokalen var fullsatt.

V. U:s ordf. Herman Bring höll hälsningstalet. Gav en återblick på den ungsocialistiska rörelsen och förföljelsen mot den samma; i dag hälsa vi en av de offrade kamraterna åter i friheten och arbetet. Trots myndigheternas förföljelse står rörelsen i dag i alla avseenden stabilare än någonsin. Ville å Ungsoc. partiets vägnar hälsa kamrat Oljelund välkommen till sin post i Brand, som länge väntat på honom. Ett önskemål ville han passa på att framföra: låt Brands spalter allt främsamt bli kampen för våra två Amaltheakamraters frihet.

Oljelund svarade. Ville i all enkelhet tacka för mottagandet, för blommor, för hälsningar. Mycket har hänt under tiden, inte i fängelset, men ute i världen, men vad som skett därute har underlättat fängelsevistelsen. Då budet om den ryska revolutionen nådde honom, betogs han av en sådan entusiasm att han förut aldrig känt något liknande. Men

det var svårt att bära sådana känslor i cellen. Var för överväldigad att tolka de intryck och stämningar han just nu kände.

K. Kihlbom framförde en varm hälsning från soc. dem. ungdomsförbunds Centralstyrelser. Oljelund tackade. Det har talats om offer. Man skulle lätt kunna tro att fängelset är hårt och svårt. Det är emellertid brytningen som är den farligaste tiden. 3 mån. gick bra. Halft år tycktes lagom, 10 mån. var tillräckligt. Vad som kommer efter blir straff. Men det som går över ett år är tortyr. Ansåg sig ej ha burit något offer. Hoppades att året skulle ha varit honom till nytta. Fängelsevistelsen hade även lärt honom att kampen för Amaltheamännens frigivande är ytterst viktig.

Oscar Malmberg läste under stormande bifall Snoilskys dikt: Frihet, samt ett par andra dikter. Vacker musik utfördes. Ragnar Casparsson höll ett tidsligt anförande om "Revolutionsstämningar". Så var det kaffedrickning och allmänt samspråk. Kl. 11 åtskildes man efter avsjudandet av Internationalen. I hallen skaldade ett fyrfaldigt leve för Ivar Oljelund. Så var den festen ett minne bland de andra minnena. Esau.

KAMRATER MEDARBETARE

Om ni önska Allarm intressant och med diverse nyheter gör er del till detsamma. Sänd Allarm alla arbetsnyheter om ej annat så i brevform.

Från klasskampens front

Reseminnen och strödda anteckningar från Allarmturnéen.
Av Ragnar Johanson.

Ett av de svåraste uppgifterna för en "folkuppvigglare" tror jag resebrevsskrivning är. Allarms utrymme är begränsat, det kan därför ej bli tal om den utförlighet som ovillkorligen följer med i skrivandet av resebrev utan vill jag inskränka mig till en del intryck och erfarenheter som kommer en så rikligt till hands under en så intressant rundresa som denna. "Fellow Worker" Jesus hade det bra mycket bättre på sin tid, hans medhjälpare åtog sig skildringarna av hans predikoverksamhet, därför blevo de väl så bra "gjorda." "Men tiderna förändras," etc. På tal om tidsförändring, så har ju märkliga saker inträffat sedan jag började min uppvigglartripp. Medan fred och "välmåga" rådde de första dagarna, hugnades vi som väntat var, med en krigsförklaring, och detta förvandlade med ett det annars ej så lugna livet för en I. W. W. agitator till en äventyrsfull och nervspännande period.

Jag var i Denver, Col., när det "viktiga" inträffade och sannerligen, mina djärvaste påståenden om det humbugsartade och lögnaktiga i den amerikanska pressen bleknade inför det skall som de alla med en mun uppgävo. Och så börjades det! I. W. W. skulle nedtryckas! Eller stå "bakom presidenten?" Mötena blevo emel-

lertid ovanligt lyckade på flera platser. Särskilt påminner jag mig Salt Lake City, där man efteråt ville ha hela I. W. W. arresterad! Jag kom ifrån den sorgligt beryktade staden i grevens tid, men tror att min vistelse där nog kommer att bära frukt. Efter ett stopp i Pocatello, Idaho, där vi fingö tre medl. gick färden till Butte, Mont.

Storartade naturscenerier rullar upp sig på dessa resor. Man blir stämd till andäktigt beundran för denna härliga natur, ibland vild och obändig, ibland smekande mjuk, och den som tror att man ej kan göra studier genom ett kupéfönster är missstagen. Men reflektioner följa också. Vilket arbete, vilken energi för de som odlat och byggt denna oändliga kontinent! Bara tanken på det hårda arbete de tusentals milen av lagd järnvägsräls representerar, väcker tanken på de som utfört detsamma.

Vad ha de vunnit? Hur stor del ha de fått av detta sitt slit? Frågan är ju lätt besvarad. Intet! Och om de fått produkten av sitt arbete, hur annorlunda skulle ej åsynen av allt det storartade i naturen varit! Det är svårt att tänka sig att "en man" äger det berget, en annan denna bit av landet, o. s. v. Sedan undrar folk på att det existerar en organisation sådan som I. W. W. I En resa genom detta lands fält och vider, åsynen av skogar, sjöar och floder, städer och samhällen, ägt och kontrollerat av några få är en oändlig källa till revolutionära tankar och uppslag, samtidigt som det ger en liten, liten aning om vad arbetarklassen har att vinna om den bara — vill!

Butte, Mont., är en veritabel slavhåla. En smutsig, ful och otrevlig stad, med sina koppargruvor som en mörk, hemsk bakgrund. Allting synes förgiftat av kopparvitriol och rök. Omkring 30,000 man arbetar där i gruvorna, och det är en outtalbar anblick att se slavarna komma ut därifrån med släpande gång och dödsströthet i blicken för att söka "vila" och "rekreation" mellan arbetsskiftet. På dagarna synes en hel del gruvarbetare promenera omkring på de leriga gatorna med trött gång. Tro ej att det är fritid och god arbetsförtjänst som är orsaken. Tro ej heller att den flammade rodnaden på de flestas kinder, tyder på välmåga! Ånej! Se dem i ögonen och ni skall gissa orsaken! Det är tacken för hårt, uppoffrande arbete i den amerikanska gruvindustriens tjänst som stämplat dem på detta sätt! Slå upp en av stadens tidningar och vad ser man! Långa listor av välgörenhetsföreningar, med upprop om, och redovisningar för emottagna anslag. Fackföreningar donera så och så mycket för varje vecka o. s. v. Och för vad? För att bekämpa lungnoten som rasar ohäjädat ibland gruvarbetarna! Denna plats är den hemiska sjukdomens högsäte, ingen synes i längden kunna undgå att angrä-

An official organ for the Scandinavian branch of the Industrial Workers of the World. Published semi-monthly.

Published and controlled by the Scandinavian Propaganda League, Minneapolis, Minn.

Yearly subscription 75 cents, 1/2 year 40 cents, single copies 5 cents. Bundle orders, pr. copy, 2 1/2 cents.

Send all Editorial communications to "Allarm", 1380 Keston St., St. Anthony Park, St. Paul.

All other for "Allarm", P. B. 179 Minneapolis, Minn.

Prenumerationspris: Helt år 75 cents. Lösnummer 5 cents. Återförsäljare redovisa med 2 1/2 cents.

Tidningen utkommer den 1 och 15 i varje månad.

Tidningen redigeras och utgives av en kommitté.

Entered as Second Class Matter at Post Office, Minneapolis, Minn.

Wm. D. HAYWOOD, Gen. Secy.-Treas.
164 West Wash. St., Room 307, Chicago, Ill.

GENERAL EXECUTIVE BOARD
F. H. Little, Francis Miller, C. L. Lambert, Richard Brazier
and William Wiertola.

Trustvälde och statstro

Det mest avskyvärda reaktionerna tidpunkt Amerikas folk någonsin varit i är den vi nu äro i. Ett helt folk på ett hundra miljoner människor ha nu i tre års tid låtit de stora trusterna beställa sig in på bara benen, genom höjning av priserna på mat, kläder — och diverse varor, och nu till på toppen av allt detta låta de sig lånas till mordare åt samma pack, mordda oskyldiga arbetare i ett annat land därför att dessa jobbsjälvar önska lägga under sitt kontroll varje värde även i Europa.

Vad är det fatt med människorna? Äro de sämre än de minsta djuren i djurriket?

Intet djur låter döda sig utan att det gör motstånd till det yttersta och människorna, slavar, låta dupera sig av en flagga, som tillvärkas under svett och möda likaså för profit.

Man skulle tänka sig att tillvärkarna av denna "heliga symbol" — åtminstone skulle få nog för sitt arbete så att de kunde leva.

Det berättas att en gumma med några små barn, några av dem i skolåldern voro sysselsatta med tillverkning av flaggor, och efter en hel dag av ihärdigt arbete hade de lyckats tjäna 73 cents på sin egen maskin. Kvinnan talar om att hon av "helig patriotism" tog sina barn ur skolan och hade dem att stanna hemma och sy flaggor för att fostra respekt för desamma. Den arma kvinnan och barnen få nog respekt för flaggorna där de sitta och sy dem och svälta till döds, under det att "The National Flag Co." skördar miljoner. Satans humbug och beklagliga slavnatur. Vad fattas mänskligheten? Jo förstånd och mod. Kunna ni ej förstå varför Amerika har kastat sig i kriget? För att krossa autokratien??? Vad menar man med sådant lat? Krossa autokratien av ett land som själv undertryckas av det mest autokratiska regeringssystem som någonsin existerar.

Wall Street-regenterna skyddade under staten — slavernas jordiska gud.

I denna guds namn hyr Standard Oil Co., sjömän, unga oerfarna pojkar, för några cents om dagen att transportera John D:s olja till Europa. Det kostar minst ett tusen dollars att få en sjöman passera den riskabla submarinizonen, nu i statens namn får man unga pojkar, utan minsta livserfarenhet och med snedvriden uppfostran att värva sig för att skydda en humbug, ett s. k. fosterland och de bemanna John D. oljebåtar. De stora packing Co., göra på samma sätt. Europa måste födas, heter det om de skola lyckas vinna kriget! Med detta menar man endast England, Frankrike m. fl. i samma allians. Vad tusan betyder det till Amerikas

slavar, om de vinna eller förlora, svara er själva årligt — vad betyder det till er?

Tror ni att matvarupriserna skruvas upp högre om kriget förloras för dem? Är det svårare att tvingas kyssa en tysk flagga, om ni av en händelse känner på er att ni ej ha lust eller orsak därtill, än en amerikansk? Är det värre att svälta under en tysk regim än under en amerikansk? Ha ni ej tänkt på vad Rysslands arbetare lyckats göra nu i dessa kritiska dagar? Ha ni ej läst i dagspressen hur de genom revolution lyckats kasta zarismen ur sadeln och i samlad grupp förkortat arbetstiden till 6 timmar om dagen och höjt avlöningen 300%? Jo förvisso ha ni läst det men ni äro för fega för slaviska, för kristna, att rädda er på detta sätt. Hell dig du ryska folk som bröt bojorna, vi hoppas lite ännu att edert exempel skall leda till efterföljelse. Kapitalet fruktar det också! Låt deras fruktan besannas.

Ni äro sålda av trusterna att i statens namn dö på Europas slagfält varför då ej dö för er egen sak?

Kom ihåg Thure Nermans dikt, den lyder så här:

"Härlre dö på gatan
än i kriget för jobbnas jord.
Härlre falla för freden
än i brottsligt broddamord!"
Ja, ha så vi förstätt varandra
och gjort upp vår räkning envar,
då — komme där än vad komma vill —
då, kamrater, är vägen klar!

Härlre dö på gatan —
var ditt löfte mera än prat?
Här är så fasligt många bundna
av "ansvar" och mandat.
Här är så många stora i munnen
men när timman begär deras hand,
då kutar de rygg och sviker sin sak
och hittar sitt "fosterland."

Härlre dö på gatan —
är du beredd på allt.
Du hör redan förraderiet
spöka i folkets spalt.
Ren haglar de, påvarnas buller,
och har blixten väl slagit ned,
ska du se dem marschera, de gudar
du valt,
beskedligt i drottningens led.

Härlre dö på gatan —
du vet vad det innebär.
Är du redo att möta en mynning
av ett kungligt maskingevär?
Är du redo att visa din trohet
mot folkens fädernesland,
kan du svara på fiendens blodssvevl
med mer än din mun — med din
hand?

Härlre dö på gatan —
Ja, jag ser att du törns, kamrat!
Jag vet, att du hör till de rätta,
som vågar att trotsa en stat.
Den kan hindra dig leva och blomma
men aldrig att själv ta adjö.
Och bliver till sist ej så många vi
trott
vi blir alltid nog många att dö.

Härlre dö på gatan —
håll den fanan högt för din syn!
Det finns mer än nog med stackare,
som solat vår duk i dyn.

Låt dem svik runt om dej, de fega,
en har du dock alltid kvar,
och står själv du, fast ensam, manligt
rak,
kamrat, då är vägen klar!

Låt oss strida för livet av ett
helt folk, ej dö för trustväldet i
statens namn.

Carl Ahlteen.

Varför svälta vi?

Denna fråga har nog varit dryftad av de svältande löneslavar i en följd av år, och det har tagit tid innan arbetarna kommit till full klarhet i densamma.

De trodde nog till en början, att det var en helt naturlig sak, att en del av människorna skulle svälta och arbeta medan en annan levde i överflöd och lyx, utan att arbeta, utan att producera något av det goda de vältrade sig i. De hade ej blicken öppen för de oerhörda orättvisor, som begingos i samhället. Men tiden gick och de lärde sig mera och mera att förstå orsakerna till att de själva fingo lida nöd, till tack för de värden de framskapade. De började att blicka in i djupet av samhällsbyggnadens mysterium och funno där orsakerna. Och de sågo även att dessa orsaker låto sig rödja ur vägen; ja, att de måste rödjas ur vägen, om de icke själva skulle duka under i kampen för tillvaron.

I dag finnes det väl knappast någon arbetare som är så förblindad, eller så fördommad att han ej inser, vilket utsagningsobjekt han är i sin arbetsgivares händer.

Inne i den kvava fabriken, nere i den mörka gruvan, flere hundra meter under jorden, eller ute på det upprörda havet, där den ständigt lurande falska Ran törstar efter människoblod, där trälarmiljoner arbetare sina 10 a 12 timmar varje dag och framskapa oerhörda värden. För dessa långa timmar i slit få de av sin arbetsgivare en lön, som knappast räcker till det torra brödet, och de flesta måste ofta gå hungriga till sängs på kvällen och hungriga till arbetet följande dag. Ibland händer det, att dessa trälarm reser sig och kräva en större brödbit för att mätta sin hungriga mage. Då svarar arbetsgivaren i regel, att det är lågkonjunkturer inom industrien, och att arbetarna få vara nöjda med vad de ha, ty det är omöjligt för honom att betala mera.

Men se vi in bakom kulisserna i de stora villorna, som dessa bebo, så skall vår blick där skåda, att det alls inte är lågkonjunkturer, att det ej bland dessa finnas brist på de njutningsmedel arbetarna måste försöka. Vi se där emot att det finnes rikedom och överflöd på alla möjliga områden, och detta till trots för att inneha-varna av desamma ej själva ha framskapat något, utan endast exproprierat det från dem som arbete, från dem som framskapa värdena.

Undersöka vi de statistiska uppgifter över de skilda individernas inkomster, som stå till vårt förfogande, så skall svaret på den ovan nämnda frågan vara klart nog. Vi arbetare måste svälta därför att arbetsgivarna, kapitalisterna, leva i överflöd. Jorden ger frukter nog åt alla, och därför måste vårt krav vara att få del av dessa, att få den del, som är tillkommer oss; ty det är vi arbetare, som odla jorden, för att den skall giva de frukter som äro nödvändiga för vårt livsuppehåll. Och det är vi, som bygga de hus dessa herrar bebo, och det är vi, som förfärdiga de kläder, den lyx och allt det övriga, som de ha behov av.

Och därför att vi producera allt detta, därför svälta vi.

Victor Uranus.

Vet du oorganiserade arbetare varför Wall-Street regenterna förklara krig utan att tillfråga arbetarklassen?

Svar: Därför att du ännu är oorganiserad!

Arbetarrörelsens ställning

(Nyttan av disciplin inom arbetarrörelsen — på upphållning.)

I dessa dagar då alla olika frågor komma upp på tapeten för grundlig ventilering, kommer det sig tydligt att denna fråga ej längre kan stå odiskuterad.

Jag för min personliga del har alltid funnit att disciplin, i vad form den än må komma, på stora eller små har en den mest genomgående skadliga invärkan det är tänkbart.

För att Allarms samtliga läsare skola se orsaken varför, skadar det ej att se vad invärkan det har på barn och sedan är det lätt att dra slutsatser.

Tag en liten tids frihet varje dag och se på barn i olika hem och noga studera barnens temperament — viljestyrka, undersök samtidigt det uppfostringssystem som användes på dessa barn, och du skall snart komma underfund om att disciplin i vilken form den än må komma, har sina menliga följder med sig, direkt eller indirekt, eller bådadara.

Ett barn blir skyggt, tillbakadraget, ett annat blir falskt och utför saker efter sin vilja, på vägar som ej så lätt kunna upptäckas, detta beroende på dess egen viljestyrka och disciplinens beskaffenhet. Ingen sund tänkande människa kan förneka detta.

När det är så i detta hänseende, d. v. s. med barnuppfostran, då kommer frågan rent logiskt, är det ej samma lag som är den dominerande faktorn då det gäller äldre människor?

Svaret kommer av sig självt, ty det är ett faktum att vad som invärkar på barnet invärkar på äldre, detta då det gäller människan fysiskt sett, samma blir förhållandet psykiskt.

Vad har disciplinen för särskild förmåga att ruinera det vackraste och mest värdefulla hos människan?

Jo, den först av allt borttager människans handlingsförmåga och självtillit; andra: gör människan som av ren natur är vare sig god eller dålig, till en maskin som utför vissa saker när en särskild knapp vrides, detta blir då det gäller människan, en befallning, vilken tjänar samma syfte som en knapp på en maskin vriden åt en viss riktning.

I dessa dagar, som jag först påpekade, gäller det att taga den frågan mer i skärskådan än någonsin förut, ty just nu ställes individen i sådana situationer att det är upp till honom som individ att själv tänka, tala och handla. Det är i dessa dagar som individens jag kommer att tillfrågas, vad är du, vad vill du, o. s. v.

Nu det beklagligaste av allt är att hitintills har man använt sig av det gamla systemet att få oorganiserade handlingar av oorganiserad uppfattning med våld, medelst en eller annan sorts disciplin, och ej tagit i betraktande att en annan faktor finnes till hands som har tusen gånger bättre bärkraft och lämnar tusen gånger större resultat än just en viss tvångssystematisk ledning.

I intet fall, eller på annat område finnes så systematisk tvångsuppföstran och disciplin som i arméerna, dess uppgift är som bekant att borttaga det vackraste, det värdefullaste som finnes hos människan, men detta till trots förfelar den sin värkan. Den nye, ännu mycket okände faktorn, kommer ofta in och utan vidare nedbryter vad disciplinen i århundraden byggt upp. Denna faktor kallas SUGGESTIONEN och den har demonstrerat sin makt i det så disciplinerade Ryssland, så väl som på många andra ställen.

I äldre tider och även nu kallas det tillstånd som kan orsakas inom arméerna medelst SUGGESTION för myteri, och anses för

att vara det farligaste som kan hända i något lands armé, samma tillstånd kan uppkomma i landet, och kallas för revolution.

Disciplinen, hur systematisk den är, förblir ett litet svagt barn inför denna faktor.

Disciplinen har en nedbrytande ostadig, otillitlig karaktär, men suggestionen har en uppbyggande, självsäker karaktär, och frammanar det vackraste, det värdefullaste hos människan, nämligen jaget.

Nu kommer frågan, hur kan det vara möjligt i dessa dagar att få till stånd organiserad handling medelst ett sinnrikt tekniskt användande av denna faktor?

Svaret är lätt givet, ja redan givet av de timade händelserna i Ryssland, där arbetarna gingo ut på gatorna i stora massor, drivna av hungern, själva piskan, soldaterna, väl disciplinerade mötte dem, men förblevo stumma för den syn som mötte dem, då hundratusen av män, kvinnor och barn mötte dem. Soldaterna voro beväpnade med de mest moderna vapen som man kunde tänka sig, och den disciplin som de varit subjekt för, kunde ej heller överträffas, detta till trots segrade suggestionen, eller rättare gjorde vapnen odugliga i det disciplinerade våldets händer.

Det berättas från Napoleons härjartåg att han i trots av varning från egna officerare att möta tyskarna, han detta till trots gjorde det, och ej ett skott lossades, mot honom, där han gick i teten.

Disciplinen har varit den diktande faktorn upp tills datum, detta har gjort att det måste användas en del disciplin nu för att så att säga framtvinga de mest slaviska elementen till en ställning med sin klass, men det är tanklöst att tänka, att disciplinen är till för alla, och av bestående art, ty det har givits allt för många tydliga bevis på dess ringa varaktighet.

Orsakerna för detta är helt enkelt de: den disciplinerade ser alltid upp till den styrande och väntar på order från honom, eller dem, vilket det nu må vara, detta gör att han aldrig själv ställer sig som forskare, går det bra efter de order han erhåller, då säges det att den eller ledaren var god och klarseende, går det den motsatta vägen så var den eller den ledaren dum, oklok, eller oduglig, vilket han bäst finner passa in på den tagna ställningen. Han kommer i ytterst få fall att taga hand om ledningen av någon sak själv, ty disciplinen har den egenskapen med sig att den föder rädsla för situationer, rädsla för ansvar och ringa eller ingen tilltro till sig själv. Den är precis i motsats till den nyare metoden, vilken fostrar självtillit och absolut självförtroende.

En grupp av människor med självtillit och självförtroende låta aldrig driva sig, de låta leda sig efter förnuftiga lagar, som de själva ta i betraktande innan de begå handlingar.

I dessa dagar står den frågan klar för oss hur nyttigt det skulle ha varit att alla arbetare stått medvetna individer och fullt ansvariga för sina handlingar. Så är beklagligt nog ej fallet, tusenden ha i tid och otid sett efter hur den eller den beryktade mannen har gjort, och lyssnat till vad han har sagt, dessa så kallade beryktade ha svikit, eller rättare funnit sin utgångspunkt — borgarklassen — och resultaten ha visat sig att dessa slaviska element, som drivits av disciplinen ha följt eller duktat under. Så var förhållandet i Europa, och jag fruktar för att vi få se något liknande här.

Rädslan, den svagaste ställningen människan kan komma i, har tagit överhanden, och sedan ha de varit ett lätt byte för en blodtörstig kapitalistklass, skyddad under det smutsiga skynket — staten.

Nu till sist står frågan: Hur kan det då gå för sig att sammanföra olika uppfattningar till gemensam handling?

Denna fråga kommer alltid att vila på två så kallade pelare; första: skolningen av arbetare, så att de kunna med lätthet se vad deras plats är; andra: lika intressen i ekonomiskt hänseende.

För att lyckas att etablera detta kommer den stora nödvändigheten in om organiserad, därför att det är på detta och inte annat sätt det är möjligt att fullfölja de två stora betingelserna.

Skolningen har havt och har till uppgift att tilgodose en normal utveckling av individens rättsbegrepp. Detta har på grund av kapitalismens kontroll av undervisningsväsendet blivit uraktlätet, ja helt enkelt planmässigt snedvridits, och i stället för att ha riktats åt det håll det rent naturligt skulle ha gjorts, åt utveckling av individernas medvetande, har det riktats till en direkt förlämnning av detsamma.

Nu ha vi således endast en utväg, den att med alla till buds upptänkbara medel samla arbetarna i organisationerna, dessa få då taga skolans plats i skolningshänseende, nöjesetablissemangets plats i det de komma att lägga an på bildningsrika nöjen, och först och sist och alltså att vara arbetarnes enda skydd vid alla tillfällen, och den maktfaktor som pressar det ekonomiska samhället in på en rätt och naturlig basis.

För vinnande av medlemmar i organisationen och för dess första stadium kan disciplinen vara en förklarlig, men ej en försvarlig faktor.

Den bör till det yttersta limiteras så att den ej förmår bryta något af den tillväxande graden av självtillit som organisationens skolning framskapar.

En frigjord, tillförlitlig arbetarklass kan endast erhållas genom en modern skolning i nyss framdragna linjer.

Suggestionernas makt och dess teknik bör läras av varje revolutionär arbetare.

Carl Ahlteen.

Bulletin från C. W. I. U. No. 573

880 Nya medlemmar för maj månad.

Arbetsnyheter.

Ills. Ny "postoffice" är påbörjad i Savannah, 35 cents i timman, 8 timmars dag.

Sterling. Gatarbete, 30 cents i timman. Där finnes också en del byggnadsarbete.

Elgin, en del arbete för "teamsters."

Dixon, också en del arbete för teamsters. Gå till dessa arbeten.

Rockford. Två broar under arbete, 30 och 33 cents i timman. Arbetare önskas där. Där finnes också en del arbete med "paving", 30 cents i timman, byggnadsarbete 37 1/2 cents i timman, "board" \$5.50.

Wisc. Arbete finnes i Ashland (dockarbete) \$3.25 om dagen, dubbel tid för söndagsarbete. Ävenså finnes gott om annat arbete.

Milwaukee. Gott om arbete, 40 cents i timman.

Mont. Great Falls. Construktionsarbete \$3.00 om dagen, "board" \$7.00 i veckan. Vid maskinerna \$4.00; 8 timmar.

Iowa, Deham. Leach Bros. Camp, 2 1/2 mil från staden, behöver män. I. W. W. kort godkänns ej av dessa herrar, således en god plats för Katten att leka i.

På platser där katten lekt lite råder rätt goda arbetsförhållanden. Låt honom komma i värk-samhet där behovet påkallar.

Något från kriget i Rockford

James Cully, en af arbetarne som gick ut på sträjk för en tid sedan vid bryggorna här i staden, blev av den s. k. rättvisans hantlangare arresterad emedan de ansågo detta som ett brott. Cully är medlem av I. W. W. Kamraterna här fick honom satt på fri fot mot en borgen av 200 dollars. Torsdagen den 31 maj var han uppe för Pontius Pilatus samt blev ovanligt nog frigiven. Statens anklagare, Johnson, var där och gjorde sitt bästa att få Cully (railroaded). Fabriksägarna hade också en lagkarl där, en lögnhals, riktig buse av första rang, det var på hans idiotiska tal och Cullys lagkarls kännedom om lagen, som Cully undslapp en tids fängelse denna gång. Denne basarnes representant gick så långt att han öppet förklarade att domaren måste fälla domen till deras fördel. Han sade sig representera fabriksägarna och alla blå blodiga medborgare i Rockford. Undras vad han menade med blå blodiga medborgare. Han tycktes vara på god väg att få blå näsa. De närvarande ansågo att han haft 2 eller 3 ögonöppnare för mycket den vägen han utlät sig. Arbetare, kallade han en massa kreatur, som måste hållas i tukt av dessa blå näsade medborgare. De närvarande kunde icke återhålla sin muntherhet då han, som han uttryckte sig, skulle "draw a picture" för domaren. Han talade om International brotherhood of burglars, svarta handen m. m. Domaren tillfrågades vad han skulle göra om en man kom med en dolk i handen och bad om \$10. Hela hans tavla var en enda osammanhängande sladder. Kamraterna som voro närvarande voro förvånade över att en man med en sådan syssla kan vara så okunnig, och ansågo honom vara en stor scissorbill. De hade fyra vittnen, 2 arbetare som Cully talade till när de skulle arbeta på bryggan efter sträjken var kallad. De vittnade i favör av Cully, trots det de voro tillkallade av anklagarna. Två poliser gjorde naturligtvis sitt bästa, det var ju deras skyldighet att försöka få Cully fast. Alla åhörarna kallades idioter, kamraterna inberäkades, Cully var en stor hök, samt många andra, oförsämdheter som man icke hör ens i arméerna. Cullys lagkarl lät dem hållas, han ansåg att de talade till deras egen nackdel. Så förklarade han att det var ingen organisation för rättgång, samt att han icke hade så väl reda på International burglars eller svarta handen som de anklagarna. Han sade att de han representerade icke undermåttade honom om sådana organisationer så han kunde icke tala i den saken utan lämnade det till motsatta partiet som hade så väl reda på dem. Rättegången varade ungefär 2 timmar. Domaren avslutade med orden: "Jag är icke i favör af I. W. W. eller någon som tillhör I. W. W., men det finnes inga bevis, så jag måste frikänna."

Byggnadsarbetarne ha nu uttagit en branch charter från 573 Minneapolis samt öppnat en ny hall på State och Madison St. Så ha vi gamla hallen på 527 7de St. Inträdesavgiften är nu 2 dollars och 50 cents dues. Alla arbetare med sunt förnuft skulle sluta sig till arbetarnas enda organisation I. W. W. Låt oss visa basarne att vi icke äro kreatur eller idioter. Sev.

Arbetarklassens nya moral är att fordra, — ej bedja. Att bedja visar svaghet, att fordra visar makt, och makt är rätt. Organisera makt så tillfaller dig rätten.

Bröd! Bröd! Mera bröd!

Hungerdemonstrationer över hela landet.

(Ur Brand.)

Den rörelse som nu pågår bland arbetarmassorna kommer att sätta djupa spår efter sig. På några veckor har arbetarvärldens psyke fullständigt förändrats. Som en stormvåg, brusar över landet det fältrop, vilket alltid har förmått att samla massorna till revolutionära åtgärder: Bröd, bröd, mera bröd!

Är det samma hederliga, lojala arbetare, som i går ödmjukt böjde huvudet och bad, dessa som nu fordrar, kräver, kastar släggan, spettet, hyveln, vinkelhaken och låt representanterna, riksdagsmännen, stadsfullmäktigen, landstingsmännen utan inblandning sköta det allmänna. Det bildades livsmedelskommissioner och kommittéer i alla kommuner, och arbetarna skickade fortfarande representanter och levde långt från tron på att själva direkt kunna påverka och föra till någon förbättring.

Regeringen, ämbetsmännen, alla de tusentals kommissionerna landet över, hade åtagit sig att lösa livsmedelsfrågan. Helt säkert löste man den, för kommittéledamöterna. Men för alla de tusentals arbetarna blev det allt knappare. Vi ska icke här relatera de häpnadsväckande priser som begärdes för i handeln förekommande förnödenheter, vi ska inte tala om de inkäppningar som gjorts. För alla, som icke äro ekonomiska eller politiska speckhökare, står det i dag klart, att det nuvarande samhällssystemets speciella produktions- och distributionsform har gjort en erbarmlig bankrutt. Tiden och sinna äro mogna för en omvälvning; den saken skall arbetarmassans fortsatta aktion nog sköta om. Bland militären finnas krafter i rörelse för att förena dem med arbetarklassens strävan.

Hjärtat fröjdas! Mitt i all hunger och eländet brinner kamplusten, stridsglädjen!

Helt naturligt har demonstrationen i Stockholm, hur minimal den än var både till omfång och resultat, blivit en milstolpe på den väg, där Västerviksarbetarnas massaktion bildat det ståtliga monumentet. I förra Brand påpekade vi den väsensskilljaktighet som fanns mellan demonstrationen i Västervik och Stockholm. Västerviksarbetarna ställde krav och ställde hot bakom kravet; hotet som dels låg i att hela massan solidariskt och enigt ställde sig bakom sina kommittéer som garanti för att det var allvarligt menat; dels i att om inte kraven beviljades inom viss tid skulle man allmänt nedlagga arbetet. Det är redan omtalat vilka förmåner man lyckades framtinga och dagsprässen meddelar nu ytterligare att vissa grupper av arbetarna sedan krigets utbrott ökat sina löner med ända till 75 proc.

I Stockholm överläts det hela åt en kommitté. Vid uppvaktningen hos regeringen fick kommittén den "glädjande" underrättelsen att ett av kraven redan vore beviljat: maximipris på potatis, de övriga skulle övervägas. Ja, det blev verkligen maximipris på potatis! — med resultat att all potatistillförsel till de flesta städerna avstängdes, och t. o. m. det hos handlanden inläggande lagret innehölls! Mjölks-Benzin-ger beklagade att man nödgats höja priset på mjölk, lävade ingen nedsättning, men kanhända man skulle tänka på att ransonera ut mjölken!

Vi överlämnar tryggt åt våra läsare att göra jämförelser mellan Stockholms- och Västervikstaktiken.

Tidningarna ha även vetat att berättat, hur misstron mot uppriktigheten i det nuvarande fördelningssystemet tagit sig direkta uttryck bland arbetarmassorna. Hur ska man också kunna ha tilltro till ett system, som är så upp- och nedvänt, att det inbjuder till att undansnilla inom landet existerande livsmedel?

— I Kramfors ägde en demonstration rum med 3,000 deltagare. Efter demonstrationen undersöktes de närboende storböndernas potatiskällare och lager. Bönderna fingo sälja sina potatis till 10 kr. tunnan, och mjölken lävade man sälja till 16 öre litern.

— I Värnamo var potatistillförseln avstängd. Bönderna uppgått att potatisen var förfrusen. Ett 50-tal äldre arbetare begåvo sig emellertid ut till en närbelägen by, Mossle, och inspekterade lagren. Och nu visade det sig att bönderna hade stora lager av potatis. 3,000 kg. potatis utlämnades, och säkerligen veta arbetarna i Värnamo nu, hur de skola hjälpa potatisbristen. Hos en förmögen bonde gjordes även upptäckten att svinen utfodrades med frisk potatis. Trafiken hade pågått hela vintern.

— I Sävsjö, Småland, lade arbetarna beslag på en vagnslast potatis, vilka uppgavs skulle transporterats till Norrköping och användas som sättpotatis. Arbetarna misstrorde emellertid uppgiften, och växlade in vagnen på ett sidospår.

Över hela landet har under gångna veckan hungerdemonstrationer anordnats.

— I Norrköping har inte mindre än vid 3 tillfällen demonstrationer gått av stapeln. Fordringarna ha varit höjda löner och mera bröd.

— I Göteborg har 2 större demonstrationer avhållits, med ett deltagarantal av 50—60,000. Vid mötet å Heden talade vår kamrat Henriksson och E. Malmjö.

Västervikskraven underströks, samt antogs en uppmaning till landets alla "arbetarorganisationer att behandla frågan om allmän arbetsnedläggelse, som maktmedel."

— I Linköping krävde 3,000 demonstranter ändring i förhållandena.

— I Kolsva tågade 500 arbetare i sluten trupp till brukskontoret och krävde ändring.

— I Eskilstuna deltog 7,000 i demonstrationen.

— I Jönköping deltog 5,000 arbetare.

— I Halmstad demonstrerade 6,000, stämningen upphetsad. Internationals överröstade flera gånger borgmästarns tal.

— I Oskarshamn deltog 3,000 deltagare.

— I Söderhamn samlades arbetarna kl. 3 på måndagen med standard: "Vi fordra mera bröd, ty utan bröd kunna vi inte arbeta!" 2,000 deltagare.

— I Falun 2,700 Man hotade bl. a. att taga barnen från skolorna om ej mera bröd gavs.

— I Sundbyberg samlades på tisdagsmorgonen 3,000 arbetare. Man lyckades driva ned ved- och kolpriserna. Då fabriken Kronans arbetare återkommo vägrades de tillträde till arbetsplatsen. Inför arbetarnas eniga uppträdande måste direktören dock släppa in arbetarna.

— I Uppsala besökte 4,000 arbetare Hungerskjöld.

— I Enköping deltog 1,000 personer.

— I Nyköping 3,000 personer.

— I Härnösand demonstrerade 3,000. Arbetarna genomsökte livsmedelsaffärernas lager. Leven utbringades för ryska revolutionären.

— I Bollnäs deltog 2,500.

— I Motala 3,000.

— I Katrineholm deltog 3,000. Arbetarkommunens ordf., en f. d. arbetare, "tog avstånd", då han skulle läsa upp resolutionen. I

Solidariteten.

Mel.: "Halta Lottas krog."

Snart nog skall den bliva uppfylld önskan som vi länge närt, då vi alla skola hinna målet, som vi hålla kärt, Härlig frihet skall vi vinna, när en gång vi alla lärt Solidaritetens bud. Fram för solidariteten, Fram för solidariteten, Fram för solidariteten, varena proletärer.

Vi ha vänt, och sytt dem kläder, vi ha byggt dem fina slott, Vi ha frusit, vi ha svulnit — de ha skördat vad vi sått, Allting kan dock bliva ändrat, när en gång vi lärt oss blott Solidaritetens bud. Fram för solidariteten, etc. varena proletärer.

Jordens rikedom vi skapat, men den tillhör dem allen, Vi lagt grunden till den själva, byggt den skyhögt sten på sten; Ifrån oss de har den stulit, lät oss-nu den ta igen Med vår solidaritet. Solidariteten lär oss, etc. Att bliva fria män.

Solidaritets obrottslig, en gång våldet störta skall, Enade vi skola segra, söndrade vi gå till fall, Må vårt motto städse ljuda: "All för en och en för all." Det är solidaritet. Solidaritet för alltid, etc. Vår lösen bliva skall.

Blott med solidariteten friheten vi vinna kan, Upp därför att börja strida, varje kvinna, varje man, Och en gång vi skola njuta av den seger som vi vann Med vår solidaritet. Blott med solidariteten, etc. Vår frihet vinnas kan.

Och när segern den är vunnit, och vi bränt vårt sista krut, Målet slutligen vi vunnit, striden vi har kämpat ut, Och vår frihet vi har funnit, livet skall då bringas ut. För vår solidaritet. Leve Solidariteten, Leve Solidariteten, Leve Solidariteten, Den alltid leva skall. R. B.

ett anförande beklagade han att han ej hade en aning om att demonstrationen skulle bli, att han var emot resolutionen, som "stälde upp så orimliga krav". Resolutionen var av liknande lydelse som den i Västervik.

— I Nässjö deltog 2,000.

— Sundsvall 1,000.

— I Södertälje 5,200.

— I Malmö deltog 30,000.

Gustav Sjöström framförde kravet på Amalteamännens frigivning, samt högre lön och kortare arbetstid.

— I Borås 4,000 personer.

— I Örebro samlades 12,000 deltagare. Utom brödrobutionen underströks även kravet på frigivandet av alla politiska fångar.

Vi ha endast antecknat demonstrationerna å de större platserna, under den gångna veckan. Men det ävan relaterade ger en god bild av stämningen i landet. Spontan har denna rörelse sprungit fram. Ingen centralledning har dirigerat den. På de flesta platserna har man lagt ned arbetet, samlats som man gick och stod, i arbetskläderna.

Vi skola icke profetera. Men Ryssland ligger nära och lärdomen därifrån har allmänt diskuterats. Våren ger tro och hopp åt fälnade sinnen. Våren har kommit till Ryssland, varför skulle den inte också kunna komma till Sverige?

Ropet på en generaluppgrörelse med de olidliga förhållandena blir också för varje dag allt starkare. Kravet på att arbetarnas ekonomiska organisationer ska träda fram som ryggrad i den nu påbörjade aktionen växer sig fram. Som ett steg i denna riktning får man räkna Lunds arbetarorganisationers representantskaps uppfordran till Landsorganisationen att sätta igång en energisk aktion för förkortning av arbetstiden.

Emil Manus.

Rättegången i Seattle.

J. P. Thompson höll propagandamöte i rätten. — Barbariet i Everett mer och mer blottat.

(Forts. från föreg. n:r.)

Ett annat vittne, advokat W. Louttit, hade varit medlem av Everett Commercial Club, men dragit sig tillbaka mest på grund av de open-shop-resolutioner som där antagits. Vi erinra här om att förra sommaren i Everett hållet Com. Club möte, där Seneca Beach, ordf. för M. & B. Association i San Francisco var huvudtalaren. Till Everett industriägare uttalade han då sitt fulla erkännande och tack för deras förmåga att kuva onöjsamma arbetare.

Clough, f. d. guvernör av staten Minnesota, nu sågvräksägare, yttrade vid samma tillfälle följande herorisk ord: "Från Stilla-havet till Atlanten talas det i dessa dagar mera om Everett än någonsin förr. I sin förmåga som sheriff är MacRae den bästa man jag träffat. Han är en man som inte endast talar, utan även handlar. Vi ämna se till att mannen (sträjbrytarna) vid våra verk skyddas, och så länge jag lever och har något att säga till om vid något verk så länge skall det bli open shop. Giv oss open shop först, sist och alltid." Dylika uttalanden och resolutioner var det som orsakade Louttits utträde ur Com. Club.

Det framgick även ur H. Clay, stadsfullmäktigeledamot i Everett, vittnesmål att "guvernör" Clough tillfrågat MacRae om han hade "mod" att bryta upp I. W. W:s möten och stå sönder deras organisation. På vilken fråga MacRae svarat ja, om Clough vill ge honom behövt antal "män."

Då Sokol, en av de anklagade vittnade, använde han tilltalsordet "fellow worker," vilket menas "kamrat arbetare" eller rätt och slätt "kamrat." Följande såväl roande som föraktfulla konversation uppstod mellan Cooley och Sokol:

C.—"Ni tala om fellow worker Miller och fellow worker Berg. Menar ni med 'fellow worker' en som arbetar tillsammans med er?"

"Nej. De tillhöra samma organisation."

"Ni vet alltså inte om de någonsin i sitt liv gjort en dags arbete?"

"Vi arbetade tillsammans vid hamnen."

"Benämner ni alla som ha medlemskap i I. W. W. för fellow worker?"

"Alla män i vår klass arbeta för sitt uppehälle. Jag kallar dem fellow workers."

"Vet ni då inte att där är män inom I. W. W., som aldrig utfört en dags arbete?"

Här gjorde Vanderveer, för försvaret, en anmärkning, vilken han bad få antecknat till protokollet. Domare Ronald förklarade invändningen på sin plats och skulle tillföras protokollet. Den gång förstod ej Cooley att skämmas.

En f. d. deputy-sheriff och MacRaes ställföreträdare, G. Kanows vittnesmål väckte indignation i rättsalen. K. deltog i de flesta uppträden förliden sommar. Här följer något av hans utsago huru t. ex. en 66 år gammal arbetare, J. Berg, behandlades: "Han (Berg) blev piskad samt hårdhänt knuffad emot cellens järnväggar. Han kastades våldsam mot ett utsprång, i vilket han slog huvudet, och då MacRae sparkade honom, ropade han: 'Ni dödar mig!' Då skrek MacRae att han gav fan i om han levde eller dog, samt sparkade honom än mera." Här något mera från samma vittne: "De släpptes i taget ut från fängelset. Utanför stodo polisdeputerade, civila och poliser uppställda vid båda sidor om trottoaren. Mellan dem alla av människor måste de så springa och var och en slog ett slag med klubban."

"Vem släppte dem utför fängelsestrappan?"

"MacRae."

"Hörde ni rop från männen?"

"Någon gång hörde jag ett stönande. Annars togo de sin medicin väl. De skreko inte högt fast somliga stånkade; somliga kunde digna till knäna, men ett nytt slag reste dem åter upp. Men de hördes aldrig skrika."

Sådant händer och sker i det "fria" demokratiska Amerika!

En liknande gatloppsprocedur förekom vid Beberly Park den 30 okt. Då kamrat Rovinson vid det tillfället anmärkte, att han hade sin konstitutionella rätt att tala i Everett, fick han till svar: "At helvete med konstitutionen. Detta är Snohomish County, och vi styra här!" Blå ögon, sönderslagna huvuden och brutna skuldror, se där svaret!

Då två närboende bröder, som allarmrats av oväsendet kommo till våldsscenen, fingo de till svar "att det endast var några I. W. W:iter de voro i färd med att pryglas." De båda bröderna tillspades också att avlägsna sig där-est de inte önskade genomgå samma procedur.

Det var denna härefter som 3 präster åkte ut till Beverly Park, där de funno alla slags spår efter nattens slaktning. En av dessa präster vittnade också, att han reste till Seattle, där han besökte I. W. W. lokal och förklarade att Everetts befolkning sympatiserade med I. W. W. i deras kamp. Och att ett publikt möte borde avhållas för att till alla Everetts innevånare tydliggöra striden samt myndigheternas alla våldsdåd.

Det blev som alla veta sedermera bestämt att avhålla ett stort opinionsmöte söndagen den 5 november — Blodiga söndagen.

Vi ha mera att säga i nästa nummer.

E. M.

En ljusglimt.

Det är mörka tider säga många just nu, ja det är så därför att slaverna, en stor del av dem stå där som levande frågetecken, men för arbetare som äro organiserade, kännas och synes en ljusning just nu i dessa dagar, en lön för ett hårt arbete. Denna lön kommer också dem till godo som förut stått hindrande i vägen för arbetarnas kamp för bättre förhållanden, därför att våra intressen som klass äro så sammanbundna att ingenting kan hända en grupp av arbetare utan att den andra gruppen har direkt eller indirekt kännning av de förhållanden som ske på arbetsmarknaden, vare sig de äro till gruppens nytta eller skada. Detta visar hur nödvändigt det är för varje arbetare att förena desamma i och för gemensam kamp mot fienden, kapitaliet, och dymedelst vinna ännu bättre resultat än de som redan nu vunnits.

Den viktigaste saken för arbetarna rätt nu är givetvis deras ekonomiska kamporganisation, ty med denna menas arbetarnas allt.

Just i dessa dagar då allt synes mörkare än förut kommer en ljusglimt fram, "den, att "The Non Partisen Ligue" av norra och södra Dakota ha sänt en kommission över till A. W. O. office i Minneapolis för att dessa skola taga i övervägande om uppsättande av en minimum avlöning för skördearbetare i Dakota i sommar, och att alla skördearbetare anställas från I. W. W. i Minneapolis, Chicago, m. fl. platser. Frågan upptogs på A. W. O. convention i Kansas City, och en kommitté tillsattes som skulle uppsätta löneskalan och de arbetsförhållanden under vilka det skulle gå för sig att arbeta unslag med klubban."

(Forts. å sida 4.)

Från klasskampens front

(Forts. fr. sid. 1.)

pas! Och botemedlet? Vålgörenhet, och arbete i de giftiga gruvorna vaktade av privata gruvvakter i hundratal!

Arbetarna förlorade en sträjk där för omkring två år sedan, från den stunden råder fullkomligt förtryck där, och detta var naturligtvis skärpt nu med anledning av kriget. —

Finnarna på patsen hade anordnat ett väl annonserat möte, men begått misstaget att trycka afischer på engelska och angiva mig som "National organizer for I. W. W." Kl. 7 på kvällen omringades hallen av ett tjogtal "gunmen" med poliser och dektektivt och mötet förbjöds med risk att det skulle sprängas upp med våld.

Man var särdeles angelägen att få "tala" med mig, men förstärkte uppmärksamheten tillfullt, var jag oartig nog att smita ut bakvägen och försvinna. Det var en svensk-finsk dans på sydsidan av staden och där gick ett möte av stapeln i bästa endrätt, utan inblandning. Reste nästa morgon men såg av tidningarna under stora rubriker att jag hade förbjödits att tala, som polischefen yttrade sig.

Men som detta inte "likades" av finnarna innehöll nästa dag ett annat meddelande om ett "stort I. W. W. möte" på annan plats i staden, vilket antagligen gjorde polischefen så arg att han i påföljande dags press lät meddela att polisen bjöd mig förval vid stationen vilket var lögn, jag anade det och reste över en annan linje tidigt nästa morgon. —

Våra alltid energiska finska kamrater gör ett gott arbete där, ett antal "delegates" har i all hemlighet organiserat omkring 700 gruvarbetare där utan att någon vet ett knyst därom. Bra gjort!

Från Butte gick färden till Missoula, Mont., skogsarbetarnas organisations No. 500 första utpost i detta distrikt. Skillnaden är syn- och kännbar. Det bästa sättet man kan använda sig av för att bedöma vad som "intresserar" folk är sannolikt att lyssna till samtalen på järnvägarna, synnerhet i rökavagnen. Man kan, liksom läsa av en barometer, få reda på vad som mest sysselsätter sinnen. Hela tiden förut har kriget varit på tapeten, nu ändras det och är — I. W. W.!

Och sannerligen, det är en hel del egendomliga historier, jag ofrivilligt blir vittne till.

En sak är säkert, man har respekt för I. W. W. antingen av rädsla eller andra skäl.

Socialistisk Filosofi

Kan socialismen göra människene bedre?

At menneskene ikke er saa gode som de burde være, det har vi allesammen erfaret, og det har menneskene selv hat en mistanke om fra umindelige tider tilbage. Og gennem tusener af aar har det været religionernes opgave at raade bod herpaa.

For at ta et eksempel: Har det nu lykkedes kristendommen at gøre menneskene bedre. Vist ikke. I middelalderen da kristendommen havde saa stor magt over menneskene som den nogengang har hat og nogengang vil faa, oplevet vi en af de mørkeste perioder i menneskehedens historie, hvor overtro og uvidenhet, tyranni og undertrykkelse naadde sin klimaks. Da kristendommen ved reformationen mistet en stor del af sin indflydelse over menneskene, blev forholdene betydelig bedre, om ikke straks saa dog jevnt fremover.

Kristendommen har altsaa saa lidt som nogen af de andre religioner formaet at løse denne opgave. Menneskene var ikke saa

gode som de burde være, menneskene synes ikke at skulle bli saa gode som de burde være summa summa rum: samme elendighed.

Mange mennesker, især blandt middelklassen, betragter socialismen som en afløser af kristendommen og stiller de samme fordringer til den, som hin ikke var istand til at opfylde.

Kan socialismen gøre menneskene bedre?

Ikke den socialistiske teori, socialismens seier er det eneste som kan bringe løsning til denne opgave.

Det er sandt at enhver idé har en vis indflydelse over dens tilhængere, en god idé til det gode, en daarlig idé til det værre. Men det rammer ikke merparten af menneskene. Man maa huske, at de fleste af disse "tilhængere", kun en mindre del gaar op i idéen og lever for og under socialismens indflydelse. Dette maa vi altid regne med.

De som virkelig forstaa socialismen kræver heller ikke at socialismen skal kunne gøre alle dens tilhængere til "gode" mennesker. De kræver arbeide for idéens gennembrud og endelige seier.

Og hvorfor?

Der ligger en naturlov bak dette. Saa længe vi lever i samfund med andre mennesker, saa længe er vi i mer eller mindre grad et bytte for de forhold dette samfunds institutioner og udvikling skaper.

Jo, sterkere dets institutioner er, jo hurtigere udviklingen gaar, des mere indflydelse øver de, des mindre paavirker idéerne os.

De som fuldstændig gaar op i en idé, lever naturligvis under dennes paavirkning, men de er altid faa i en ugunstig jordbund. Derfor er det det ofte synes saa forfærdelig svært at vinde folk for socialismen.

Det gjælder at skape institutioner som motvirker det kapitalistiske samfunds, det gjælder for os arbejdere at bygge vore egne organisationer som motvægt mod det organiserede kapitalistsamfund, det gjælder at reise vore egne skoler og oplysningscentre for at motarbeide den heldige indflydelse som utgaar fra vore motstanderes kundskapskilder.

Men fremfor alt gjælder det at skape en sterk presse. Vore aviser maa naa ind til hver arbeiders hjem. Det daglige dryp fra borgerbladens giftkilder kræver en kraftig motvirkning. Arbejderne fyldes med falske førestillinger om samfundstilstandene med vrængbilleder av socialismen og med idéer som har til hensigt at holde dem nede i aandelig uformuenhet som de allerede er sænket i økonomisk slaveri.

Til en vis grad kan vi derigjennem øve en heldig indflydelse over vore medmennesker. Men "gode" vil menneskene først bli naar samfundet lægges paa en saadan basis at selve forholdene virker til det gode.

Naar ingen har fordel av at føre andre mennesker bak lyset.

Naar ingen anledning gives for det ene menneske til at utbytte det andet.

Naar det blir klart for alle at solidarisk samarbeide gir de bedste resultater.

Da er maalet naadd.

Da lever vi midt i det socialistiske samfund. Og da vil menneskene ved forholdenes magt bli bedre.

Der var ikke færre forbrydelser, snarere flere og langt ubygeligere dengang hele Europa var gjennemsyret av kristendommen end der er nu.

Hvorfor?

Fordi forholdene skapte forbrydelser.

Der er ikke flere forbrydelser mellem efterkommerne av New Zealands forbyrderkolonier, snarere mindre end i andre lande.

Hvorfor?

Fordi forholdene der er omtrødt de samme som i alle andre lande.

Tidens krav.

Herr Satan han traskede tankfull omkring

hæroppe på jorden en dag.

"Mot det hår er ju Helvetet rakt ingenting,

dess plågor av simplaste slag!"

Så tänkte han, arg och förgrämd,

där han klev

bland jämmern och eländet fram,

Och bekymrad och ledsen bak hornen han rev

sig och slokade svansen av skam.

Han såg huru mänskorna sopades bort

av orkaner, av eld och bly,

hur de trasades sönder i minhål och fort,

i taggtråd och skyttegravsdy.

"Jag tror ej de där skulle ta det så hårt",

så tänkte herr Satan helt blek,

"om de hamnade rätt nu därnere hos vart —

där vore för dem som en lek!

Jag tycks blivit gammal och efter min tid

och Hälvetet värkar väl mäst som ett lugnt pensionat där från

ävlan och strid

en gång man hyr in sig som gäst.

Men Hälvetet bör väl ej vara nån ort

för stillhet och rekreation!

Nej, här måste rustas och ordnas i stort

och skaffas rejälare don!"

Herr Satan funderade hit och dit, så vissla han plötsligt en ton.

"Jag skall kartlägga Hälvetet bit för bit.

dela't opp i nation vid nation.

Och varje nation får ett slott och en tron

med en kung eller kajsare på, och kring varje tron några guldsmydda hjon-

skola bugande ljugande stå.

Blir det sen blott gulascher som vädra profit,

och gudsnådliga präster ett band och därtill några skulder som sjunga med nit

om "ett folk på ett bråddjups rand" —

då tänker jag Hälvetet skall inom kort

fullt motsvara tidernas krav!"

— Han skrattade till och han virvlade bort

så det genljus i backarna gav.

Dinar Annas.

Vi maa omskape forholdene: det økonomiske grundlag i samfundet, pengemagtens demoraliserende virkning, privatkapitalens blodplettede regime, den snæversynte egoismes vekst under hykleriets religiøse maske — og det er socialismen den eneste som formaar.

En Ijsglimt

(Forts. från sida 3.)

der. Kommittén har uppsatt skalan till \$5.00 pr dag, tio timmars arbetsdag, och fria resor till och från arbetet.

Detta har delgivits den nyss nämnda kommissionen, vilken tycks ha ljusa förhoppningar om att löneskalan godkännes.

Naturligtvis ha vi också samma förhoppningar, ty detta steg från "The Non Partisan League" hade givitvis aldrig tagits om ej där funnits en underliggande faktor att räkna med.

De ha nu lärt sig dessa farmare, att det går ej att vara ovänner med dem som handhåva deras maskiner, djur och gröda, och samtidigt ha den gemensamme dödsfienden, de stora Elevatorer och kvarnkompanierna att strida emot. Kattens flit de förre åren har lärt dessa bönder att det går ej att tillintetgöra de organiserade skördearbetarnas organisation.

Alldeles säkert kommer saken att klaras upp de närmaste dagarna, det menas att ingen som ej har I. W. W. medlemskort kan arbeta i Dakota i sommar, och de som ha komma att få fria resor fram och tillbaka, fri anställning genom I. W. W. hall och \$5.00 om dagen för tio timmars dag.

Gott resultat kamrater som stridit för detsamma, det manar till efterföljelse.

Carl Ahlteen.

Sagbruks-slaveri

Sagbrukseierne er vel aft De er rige. De er organiseret.

Weyerhaeuser, den største skogs- og sagbrukseieren, siges af mange at være rigere end John D. Rockefeller.

Jo rigere de er, jo fattigere, de som har slaver for dem, og de som slaver for dem nu.

Hvis deres slaver fik mere, jo mindre vilde kapitalisten faa.

Slaverne er fattige, fordi de er uorganiseret. De er den billigste vare paa markedet. Griser sælges for 16c pundet. Slaver sælges for 1/3c pr. pund.

Der er 2 organisationer paa den industrielle arena. De er industrielle i form. De har holdt skridt med udviklingen.

Kapitalisternes M. & M. A. tager ind forretningsmænd af alle slag. Deres økonomiske interesser tvinger dem tilsammen. Igjennem sin organisation, kan de holde betalingen for arbeiderne nede. De regulerer markedet. Organisationen er en god ting for dem. "Lumbermens Association" er en industrial union, en gren af M. & M.

Paa den anden side, paa din side, er I. W. W. Local 500 er sagbrugs- og skogsarbejdernes union.

Mellem I. W. W. og M. & M. er den ur gamle kamp mellem slaver og slaveeiere fortsat. Vi erkjender klassekampen og organiserer paa dens grundvold.

Vi har ingen interesser tilfælles med kapitalisterne. Vort maal er arbejderens frigjørelse, som leder til kapitalisternes tilintetgjørelse. Vi tager ind alle arbejdere, nationalitet, race eller religion gøres om alle ting. Men det er 3 intet til sagen. Det er umuligt at ting, vi kan blive enige om: God mad, gode klæder, godt husly.

Disse 3 er absolut nødvendige for menneskeheten. Vi som gjør civilisationen mulig, mangler disse. Faar liden eller ingen skoleuddannelse. Kun nok til at forblive slaver. Fattigdom stirrer os altid i øjnene, jo meget vi end arbejder.

Nu vel, er du fornøjet med dette? Alting har gaaet op i pris. Arbejdslønnen er den samme som før, kanske et lidet tillæg her og der.

Livsformødenheder har gaaet op som en raket. Betalingen kryber frem som en snegle.

Vi kan kjøbe mindre end før. Vi maa have mere betaling. Vi maa organisere os for at faa den.

I. W. W. er din union, den er for dig, og imod din herre og mester. Stor løn, kort arbejdsdag, gode arbejdsforhold er ting som alle vil have, jeg mener, de som arbejder. Har arbejderherren eller hans slavedriver nogen gang spurgt dig: er du en I. W. W.? Du siger nei.

Her er samme spørgsmaal, kun med andre ord: Tror du paa en 8 timers dag, god betaling, tage det mageligt, og sanitære omgivelser, hvor du lever. Du siger: Nei langt ifra. Jeg er ingen I. W. W. Vi kan intet sige om kapitalisterne er imod I. W. W. Det er naturlig. I. W. W. er imod deres interesse.

At du er imod I. W. W. menes bare enkelt og simpelt, at du er imod din egen velfærd. Du er imod os fordi du har ikke taget tid til at finde ud hvad vi staar for. Du er imod I. W. W. for hvad du tror den er. Kapitalisterne igjennem sine aviser har givet dig troen. Naar du bliver udsat, har de ingen brug for dig. Du arbejder, bryr tage din plads som arbejder. Frihed gives ikke, den maa tages. Ingen forbedringer gives arbejderne, arbejderne selv maa tage dem.

Den letteste vej at forbedre din stilling er at organisere industrielt.

Det er lettere at kjæmpe for frihed gennem arbejderens solidaritet i I. W. W. end at leve under de uudholdelige vilkaar som slaver uorganisert. Hvis du har respekt for dig selv og dine — vis dig i gjerning. Slut dig til os. Du er din egen redningsmand fra slaveriet. Ingen anden. Det er ingen og intet som kan holde dig

Sabotage

(Minnesota i framtidskriddandets tecken.)

II.

Vår vänskap till "the Public Safety Commission" är lika trofast som den var när vi skrev förra artikeln.

Deras s. k. sabotagelag står fortfarande i deras böcker, vilket är ett tydligt bevis på att de också hålla på densamma.

Det är ett gammalt känt faktum att om någon varnas för en sak så praktiseras den mera än annars, ty i och med det man varnar för saken riktar man personernas uppmärksamhet på densamma, och sättes därtill ett strängt straff för praktiken ifråga så vet man allt för väl att den lagstiftande gruppen är den som direkt eller indirekt lider.

Nu är det klart att denna grupp aldrig taget i betraktande vårt bästa, och alldeles säkert aldrig tänkt att göra det heller, därav är det tydligt att vår stora känsla för dem ej hindrar oss att skada dem till förmån för oss själva.

Denna vakna grupp har de sista dagarna uppsatt en annan lag lika klok som den förra, ja sanningen till, lika klok som de äro själva. Den: att ingen arbetare kan gå ut och fiska numera utan att riskera att få böta \$5.00, d. v. s. lagen lyder: att det är \$5.00 böter att taga "sunfish eller croppis" som äro under 6 tum långa, men de ha alldeles glömt bort att förbjuda dessa fiskar som icke äro så långa att gå och nappa på en krok, eller att taga av masken.

Vid ett hastigt påseende ser denna lag ut som den vore uppsatt för att arbetaren skall få sig ett ordentligt mål fisk en gång ibland, men har man varit ute och fiskat någon gång så vet man att det är omöjligt att få några fiskar som uppnå den stabilerade storleken. Det menas med få ord att arbetarna ej skola ha något annat tillfälle att få sig ett mål fisk än att köpa det i fiskaffärerna, där det fattas allting hos fisken undantagandes två ting: högt pris och stark lukt.

Detta är dock ej det enda sätt på vilket arbetarna bestjålas, vi skola lite närmare se efter hur det går till.

Korv t. ex. innehåller i de flesta fall allting annat än vad den skall innehålla. Den innehåller potatis, cornmeal, stärkelse, samt lite kött eller fläsk av den sämsia sort tänkbar att anskaffa, och den färgas med olika giftiga färger, och kryddas med starka kryddor, för att taga bort den dåliga smaken. Ävenså innehåller den sådana skadliga gifter som salicylsyra, borax, boricysyra. Man bör alltid lägga märke till att all mat som är tillagad för att säljas är tillagad för att hållas i affärerna en längre eller kortare tid, och för denna orsaks skall är sammansatt så att de saker som hindrar den från att ruttna, hindrar den från att smältas i magen.

Sådana matvaror som ex. flott som finnes i affärerna, och ser så rent och äkta ut, är sammansatt

nede, uden dig selv og din uvidenhed om veien til frihed

Arbeiderne, alle, i en industri i en forening og alle industrielle unions i et stort forbund I. W. W. Dette er simpelt. Naar du og dine kamerater er organiseret er det ikke saa let at drive dere. Naar slavedriveren taler til dig, taler han ikke til dig som en individuell, han ved at alle dine kamerater star paa din side. Han vil blive mere forsigtig. Han vil behandle dig med respekt. Hvad gjør han nu? Du maa tage ind alt og tage til takke med det. Læs vor litteratur og gjør dig bekendt med I. W. W. og dens principer. Jo før jo bedre for dig selv og dine. Vi er mange, dine fortrykkere er faa. Det er mangel paa enighet om ting som vi alle kan enes om, som holder os nede. Gjør dig selv en velgjøring og gaa ind i I. W. W. du og dine kamerater.

J. A. H.

av i de flesta fall annat än vad det bör vara. Vi finna t. ex. alun, stärkelse, cotosuet, cottoline, cottonseedoil, och kalk, alla dessa saker äro i yttersta grad skadliga för matsmältningen.

Pulveriserade ägg sålda till bakerierna äro gamla ruttnade ägg tagna från magasinerna när de legat där för länge så att det är omöjligt att sälja dem för friska, och sedan prepareras de.

Ägg sålda för friska, äro preparerade med shellac, eller målade med silicate av soda.

Mjölk är förfalskad på många olika sätt, ett av dem är väl känt, det nämligen att blanda upp mjölken med vatten. Detta praktiseras i alla större städer. När det olyckas så att där tillsättes för mycket vatten så att mjölken mistar sin färg så tillsättes en sats av kalk, krita, och i många fall även färger för att få den rätta färgen på densamma.

För att få mjölken att hålla sig en längre tid tillsättes sådana saker som bensoic syra, en tillsatts som i högsta grad fördärrar de olika digestionsorganen och njurarna. Ävenså finna vi salicylsyra, en tillsatts som värkar lika skadligt på systemet.

En tredje tillsatts som är i ännu högre grad skadlig, är formalohyde (en 40 proc. tillsatts av formalin). Denna sorts gift har den beklagligaste av alla egenskaper, den nämligen att döda de röda blodkropparna och hela cellavdelningar, och i det senaste fallet en stark bidragande orsak till alla sådana sjukdomar som kunna åstadkommas, främst vainsinne, enär den kan döda hela cellavdelningar i hjärnan.

Förutom dessa gifter finnes också sådana som boric syra, borax, och soda carbonate.

Låt oss nu taga en liten överblick över denna tillblandning av matvaror, främst mjölk, och se i vad mån våra ärade stortjuvar taga hänsyn till oskyldiga små barn, och de fattiga mödrarna.

Allt för fosterlandet ropa de, och en del slavar till män, samt även kvinnor stämma in i ropet, och vad värre är, ej ha mod att resa sig upp och hindra denna ruttna, kristna trafik.

När de sedan gå ut och låta mördra sig, lämna de landet öppet för en sådan skändlig trafik som den som redan bedrivits, men som naturligtvis kommer att i ännu högre grad ökas. Allt för fosterlandet och de allierade vännernas sak, på den andra sidan atlanten.

Tänk över detta du slav — man och kvinna av arbetarklassen — och fråga dig sedan om du har några skyldigheter till ett sådant lands utsgare som svälta dig till döds, eller förgifta dig och dina små oskyldiga barn, allt för profit, vilket är rätt översatt — allt för fosterlandet.

The Public Safety Commission har ett stort fält att arbeta på om de önska hindra utförandet av sabotage, men arbetare, tro aldrig att deras uppgift sträcker sig åt det hållet, ty gjorde den det så skulle de utan vidare stämplas som tyskvänliga.

Den vanan ha myndigheterna nu med oss, som anse att det är tusen gånger bättre för skyddandet av demokratin, att hindra autokratien att få fotfäste här och i den mån det sedan visar sig möjligt även bidra till att döda den i alla andra länder.

Vårt sätt att göra det, är som ni alla mycket väl veta, att skaffa sådana förhållanden i ekonomiskt hänseende, att det är omöjligt för stortjuvar-amerikansk "Business-män" att existera på annat sätt än att utföra samhällsnyttigt arbete.

Här är i all vänskap några linjer för den nyss omtalade samhällsbevarande gruppen här i Minn. att följa. Mera i nästa nummer. Carl Ahlteen.